Prometeu înlănțuit

On Martie 07, 2013

Învață să faci saltul spre excelență, fără să te supui unei tensiuni prea puternice de ordin revelatoriu.

Mă aflam în conflict cu mine însumi, o lege inflexibilă a vieții de care nu-mi puteam bate joc. Nu voiam să accept faptul că nu se poate trăi într-o lume proprie, utopică. Lumea mea, interconectată la nivel subtil cu mintea și cu puterea de observație, oferindu-mi un mod nou și incitant de a explora misterul a ceea ce eram eu adevărat. O lume formată din multe sisteme distincte, dar relaționate între ele, funcțional, printr-o desfășurare ambiguă de energii potențiale apărute în timpul unor procese tranzitorii. Însă ele produceau pierderi, nu de natură directă, ci indirectă.

Unui om învăluit de o veritabilă colecție de gânduri și întrebări, modelat de o cascadă tumultoasă de reguli alambicate ce curge cu putere producând docilă energie, îi trebuie doar un impuls de moment pentru a crea o lume întreagă cu legi proprii. Era încercarea de inversare a unui proces permanent în construcție, o largă desfășurare a imaginației mereu pusă la îndoială, un fir conductor care își triplează lungimea până la absurd.

Necontenit, ținteam cu uriașa mea voință asupra întregului în încercarea de a-mi desfăta propriul " *ego pride* " într-un mic paradis, în lumea mea particulară. Torențial, ceva în mine se dezlănțuia cu furie, cu toată setea, cu necruțare. Acea poftă agresiv-pătrunzătoare de a poseda cunoașterea, acea fanatică ambiție care socotește amănuntul, semnul particular, fenomenul izolat.

Leadership: Opera la care te raportezi favorizează întâlnirea cu un Creator al realității care își exprimă viziunea în spațiul unei relații cu menirea de a fi înțeles dincolo de exersarea continuă a cunoașterii?

Omul care își caută sensul este un artist al deducției care pleacă de la o premisă generală pentru a ajunge, de cele mai multe ori, la o concluzie particulară. Eram atins de un moment de maximă încordare. O coagulare a stimulilor care declanșau o reacție adversă, scoțând la lumină răspunsuri mai puțin așteptate, cele mai adânci temeri și nesiguranțe. Cine eram eu?

Mi-am recâștigat apetitul pentru această frumoasă nebunie numită "creație". Îmi plămădeam opera cu acea intensitate a unui curent electric ce străbate un circuit, depășind valoarea maximă admisă, dublând riscul de a se auto-distruge. Cumva, simțeam că trebuie să mă fac înțeles dincolo de exersarea continuă a cunoașterii, printr-o imagine și atât, o imagine a satisfacției de a mă vedea împlinit pe plan creator, artistic, o imagine a unei ființe plină de semnificație fixată într-o realitate care este în același timp unitate deschisă și pluralitate complexă.

Capacitatea de creație este șansa de a evolua prin imaginație la o cunoaștere care premerge unei experiențe făcută să zguduie în totalitate ceea ce a fost și să permită reînceperea unui absolut altceva. Îndoielnic, fără să posed o anumită logică, încercam să fac distincția între două tipuri de entități: A și B, într-o relație de unu-la-unu. Trebuia să văd dincolo de zidul ce se înălța odată cu creșterea nivelului de cunoaștere și putință. Tratam totul cu disprețul ușor arogant al unui elev al filozofilor.

Leadership: Revelația la care se poate ajunge prin intermediul creației tale are meritul de a supune reexaminării rolul de artist al unui moment de luciditate în care totul este

favorabil apariției unei arte originale?

Din materia pe care o avea la îndemână, pământul argilos, Prometeu, fără să dea ascultare zeilor din Olimp, a creat primul om lipsit de viață și conștiință, apoi a furat focul divin pentru a insufla viață creației sale.

Eu lucram mai intens cu argila realității pe care o modelam după gradațiile unei observații atente a omului și a psihologiei sale existențiale, fără să mă conformez niciunei norme, niciunui tipar, niciunui curent. Ci așa cum spunea Kant: " *Have courage to use your own understanding.* "

Cercetam și ajungeam la revelație. Evrika ! Dar trebuia să protejez secretele pe care pretindeam că le pot revela. Cu orice preț, stăruitor, trebuia să obțin o reacție pozitivă, trebuia să lămuresc în ce anume constă acea trecere de la esență la existență, trecând prin substanță, care putea să dea sens eforturilor mele de a insufla viața propriei mele creații.

O artă originală face legătura dintre ceea ce iese la lumină și lucrul din care ceva iese la lumină, fiind punctul de demarcație dintre ceea ce gândești, ceea ce spui și ceea ce faci într-un context de schimbări de priorități.

Mă furnica, mă cutreiera, mă traversa un fior de entuziasm, un val de ezitări, clipe de mare intensitate. Câteodată simțeam că aș fi putut renunța bucuros la munca mea, dar ar fi însemnat să risc să nu mai bat niciun record de performanță. Ştiu că era o prostie, că asta însemna să-mi amputez acea latură din mine, ce simte, raționează, acumulează noi stimuli, intensificând fiecare stadiu al evoluției mele. Să las la o parte ani și ani de chin și de muncă, de nesomn?

Rolul siguranțelor fuzibile dintr-un panou electric este acela de a întrerupe circuitul atunci când intensitatea curentului electric depășește valoarea maximă admisă.

Tot astfel rolul meu era acela de ucenic al propriului meu Ego, de responsabil principal al propriei mele transformări, însărcinat cu instalarea cablurilor de legătură dintre creația și evoluția mea - care-mi puteau garanta libertatea pe plan intern și profesional. Dar fără să-mi expun potențialul riscului major de a suferi "rupturi", de a pierde din esență și din valoare. Trebuia să fac saltul spre excelență, fără să ma supun unei tensiuni prea puternice.

Prioritatea mea nu era aceea de a experimenta în sfârșit o creație deșteaptă, ci de a face din creație o direcție de urmat înspre detașarea mea maiestuoasă față de fenomenul dependenței de a fi ca ceilalți.

Leadership: Poți să-ți îmbunătățești capacitatea de a plămădi o operă fără egal, fără să o supui riscului de a se auto-distruge?

Tu însuți te afli într-un proces permanent în construcție și în reconstrucție. O largă desfășurare a imaginației mereu pusă la îndoială, un fir conductor care își triplează lungimea până la absurd, nesansa unei evoluții perfecte și a resorturilor ei, pot reprezenta niște repere abstracte care nu pot suplimenta adevăratul tău necesar existențial, lipsurile tale cele mai mari.

Consecința? Vei atinge frecvent momente de maximă încordare, declanșând o reacție adversă, scoțând la lumină răspunsuri mai puțin așteptate, cele mai adânci temeri și nesiguranțe. Cine ești tu cu adevărat?

Aceasta e esența înțelepciunii în lupta dintre tine și leadership: capacitatea de a-ți plămădi opera, fără să o supui riscului de a se auto-distruge. Trebuie să vezi dincolo de zidul ce se înalță odată cu creșterea nivelului tău de cunoaștere și putință. Ce este dincolo de acest zid? Ce se află dincolo de apetitul pentru această frumoasă nebunie numită "creație" ?

Curajul de a utiliza înțelepciunea ta, *your own understanding* . Dar mai ales capacitatea de gestionare a echilibrului dintre câștig și pierdere, dintre o funcționalitate bună și o funcționalitate precară.

Cercetează și ajungi la revelație, fără să te lași dominat de o realitate imaginată, prea încurcată. Fii ucenicul propriului tău Ego. Acelui Ego care nu se diminuează voit, în contactul cu stimulii puternici ai evoluției prin sporirea cunoașterii.

Învață să faci saltul spre excelență, fără să te supui unei tensiuni prea puternice. Căci altfel riști să devii un " *Prometeu înlănțuit* ", suferințele pricinuite de curajul tău de trece de limitele normalului, dictate de voința ta de a te depăși, te vor face să suspini amarnic. O rătăcire înspre absolut pentru care vei plăti cu chinuri grele.

Leadershipul este revelația unei noi identități care nu trebuie să o consideri dreptul punct de plecare al unei creații de mare cultură, ci o variantă a sinelui care strălucește prin ceea ce reușești să declanșezi la nivel de trăiri, sentimente sau emoție.

Prometeu înlănțuit simbolizează neîntrerupta transformare determinată de încercarea de a-ți desfăta propriul " *ego pride* " într-un mic paradis, în lumea ta particulară. Acel Ego superior care se străduiește din răsputeri și fără încetare să te transforme în altcineva, îndepărtându-te de tine însuți făcându-te să te simți prea "sus" în raport cu nivelul de susceptibilitate al potențialului tău leadershipului.

Ești conștient de înălțimile la care poți zbura?

Source: https://neculaifantanaru.com/prometeu-inlantuit.html